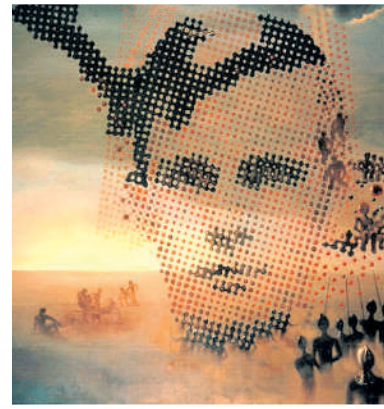

► zo broer zo zus

Kopie van Salvador Dalí

Salvador Dalí werd geboren op 12 oktober 1901 in Figueres, Catalonië, kind van Salvador Dalí i Cusi en Felipa Domenech Ferrés. Zoon Salvador Dalí stierf in 1989 en groeide uit tot een van de opmerkelijkste kunstenaars van de twintigste eeuw. Hij schreef, dichtte, filmde, fotografeerde, maakte commercials, ontwierp kleding en het logo Chupa-Chups, een Spaanse lolly. Bovenal was Dalí een surrealistisch schilder. Smeltende klokken op uitgestrekte vlaktes, zwanen die olifanten blijken.

Zijn talent voor aandachtstrekken was legendarisch. Vast verschenen hij met een cape en wandelstok, en met de puntjes van zijn snor recht omhoog. Hij praatte over zichzelf graag in de derde persoon, één van zijn beroemdste citaten is: „Elke ochtend als ik wakker word, beleeft ik een immens vreugde: de vreugde Salvador Dalí te zijn, en dan vraag ik me af, stomverbaasd, wat voor wonderlijke dingen hij vandaag weer zal doen.”

Hoe kan een mens uitgroeien tot zo'n apart verschijnsel?

Feit is dat Salvador Dalí stierf toen hij nog geen twee jaar oud was. Het was 1 augustus 1903. Doodsoorzaak: hersenvliesontsteking. Terstond raakte moeder Felipa opnieuw zwanger. Op 11 mei 1904 beviel ze van een tweede zoon, precies negen maanden en tien dagen na de dood van de eerste. Dat moest wel een wedergeboorte zijn, besloten de ouders. Ze gaven de nieuwe baby dus de naam van hun overleden zoon, Salvador Dalí.

Voor zijn ouders had de dode Salvador de status van een heilige. De levende versie kreeg voortdurend te horen hoe enorm hij op hem leek. Tegelijkertijd was de boodschap van zijn ouders kraakhelder: zo hemels

als hij word jij nooit. Salvador de Tweede moest vooral goed oppassen, anders zou ook hij doodgaan. Liep hij met zijn ouders over straat, dan zeiden ze bijvoorbeeld: „De andere moest niezen toen hij hier langsliep, dus wees voorzichtig.”

De uitwerking van deze helse parabool op Salvador Dalí was uiteraard enorm. Hij mocht een van de grootste kunstenaars worden van zijn tijd, een zelfbenoemd genie die altijd blij was wakker te worden als Salvador Dalí, zijn broer zou altijd genialer blijven. In 1963 schilderde de 59-jarige Salvador Dalí een *Portrait of a dead Brother* in zijn karakteristieke mix van klassiek en modern. Op de verre vlakke een realistisch getekend echt-paar in rouwpose. Op de voorgrond, allesoverheersend, stipjes die samen het gezicht vormen van zijn broer. Een jongeman nog, maar veel ouder getekend dan de 22 maanden die Dalí's broer echt werd.

INGMAR VRIESEMA

► sculptaal

misscissie

mis-scis-sie (de ~ (v.) -s)

ZNW

onhandige opdeling

bij de spoorwegen is er overduidelijk sprake van ~

In het artikel 'Was die splitsing wel zo slim?' (20 januari 2011) schrijft Huib Modderkolk over de splitsing van de spoorwegen in NS en Prorail.

www.sculptaal.nl — twitter.com/sculptaal

Ontwerper Joris Visser maakt nieuwe woorden op basis van de actualiteit.

► ik@nrc.nl

Pas een maand in Nederland, al tijd klein woordenboekje Nederlands-Engels bij de hand. Op een ochtend zegt de baas: „Vandaag is de vergadering, om een uur of drie”. Snel het woord 'of' opzoeken: het betekent 'or'. Dan weer ik het. De vergadering kan om 1 uur zijn, of anders pas om drie uur.

Om 1 uur sta ik voor de gesloten deur van de vergaderzaal. Het is dus toch 3 uur geworden.

VARON VARONSKY

► Ook een ikje? Max. 120 woorden naar ik@nrc.nl.

Ik ren en ik slaap met pasta en bier

Zo blijft Gideon Zadoks geïnspireerd

► Gideon Zadoks rent zogenaamde ultratrails van meer dan 100 kilometer.

► Door de bergen rennen is leuk. Langer door de bergen rennen is leuker.

Door ELSJE JORRITSMMA

Pas na ruim een uur praten zegt Gideon Zadoks (44) iets over hoe hij dat aanpakt, extreem lange afstanden rennen door onbegaanbaar terrein. En pas na nog een half uur laat hij iets los over waarom hij in hemelsnaam regelmatig zogenaamde ultratrails loopt: tientallen of zelfs honderden kilometers door de bergen of heuvels, soms dagen achter elkaar. Daarvoor benadrukt hij vooral dat het gewoon leuk is. „Door de bergen rennen is

leuk. Langer door de bergen rennen is leuker.” Dat ging over een wedstrijd die hij dit jaar liep, over 330 kilometer. Hij is ook bescheiden: „Het is niet zo bijzonder, hè. In de negentiende eeuw was iedereen tien, veertien uur per dag fysiek bezig. Dat dit soort dingen als extreem wordt gezien, zegt meer over hoe wij tegenwoordig tegen fysieke activiteit aankijken dan over wat het nou werkelijk inhoudt.” En Gideon Zadoks praat over Afrika en leven in Frankrijk, waar hij nu zeven jaar woont.

Waarom verhuisde u naar Frankrijk?

„Daar ben ik een beetje bij toeval terecht gekomen. Ik ben meubelmaker. Ik had een beperkt budget, en in Frankrijk kun je met een beperkt budget wel heel erg buiten wonen. We wonen net buiten een dorpie in de Limousin, in een oude molen tussen de weilanden en het bos. Dat is voor kinderen heel fijn, die moeten een beetje buiten opgroeien.”

Ging u ook voor de sport?

„Nee, daar ben ik later mee begonnen. Ergens na mijn veertigste, toen ik wat meer tijd had. Het huis was op orde, de werkplaats gebouwd. Tijd om weer eens hard te lopen. Bovendien: als ik twee dagen stilzit voel ik me fysiek beroerd. Je hele fysiek is gemaakt om te bewegen. Het begon met het idee dat ik weer eens een marathon ging lopen. En dat liep gewoon een beetje uit de hand.”

Dat klinkt luchtig, weer eens een marathon lopen?

„Je moet genetisch een beetje geluk hebben. Ik was een paar maanden aan het trainen toen er in de buurt een trail was. Ik had geen idee wat dat was, maar ik dacht; dat is vlakbij, daar ga ik heen. De trail was dertig kilometer, maar ik was vergeten dat het midden in de winter was, en dat ik ook nog een paar bergen over moest. Er lag een halve meter sneeuw, en ik moest ook nog bergop. Toen ging ik maar een beetje rennen, en dat ging vrij aardig. En ik vond het verschrikkelijk lollig. Toen ben ik op internet gaan kijken wat er nog meer is in die categorie, ik liep er nog een. Vervolgens ging ik kijken naar langere afstanden. Toen heb ik een keer vijftig

kilometer gelopen. Heel mooi, in de natuur, en dan doe je natuurlijk alles verkeerd wat je verkeerd kunt doen.”

Verkeerd?

„Er wordt in Frankrijk op sites veel over ultratrail geschreven door wetenschappers: wat je moet eten, drinken, hoe je tempo moet zijn, hoe je moet trainen – van alles. Daar had ik me helemaal niet in verdiept. Maar het ging nog niet zo slecht.”

Waarom wilde u nog langer lopen?

Niet om mijn grenzen te verleggen. Dat vind ik tamelijk nietszeggend. Ik vind trialrennen gewoon leuk. Ik vind pas iets lang als het dag-nachtritmee een rol gaat spelen, boven de honderd kilometer. Dat is magisch: als je de hele nacht hebt doorgelopen en de zon komt op, en je bent aan het rennen door een waanzinnig landschap.

Een werkweek als deze

Maandag Eindelijk begonnen met de invulling www.gideonzadoks.com, hetgeen nog niet meevalt voor een digitale holbewoner; maar het geeft wel voldoening.

Dinsdag Eindeloos gestoeid met photoshop voor de foto's op de site. Nog even een uur heel hard gelopen. Daarna de eerste vergadering van de oudercommissie.

Woensdag Flink wat hout gehakt voor onze verwarming. Een uurtje lekker langzaam gelopen.

Donderdag Ole heeft de traditionele Franse nieuwjaars-'gastro' (buikgriep) en is dus thuis. Hij helpt me met de Franse tekst voor de website. Stevige intervaltraining de berg op.

Vrijdag Op bezoek bij een klant en offerte gemaakt. 's Avonds laat, met de hoofdclamp op, nog ruim een uur door het bos gerend.

Zaterdag Houtheadag, er moet voorraad worden gemaakt voor volgend jaar. Toch maar weer ingeschreven voor de *Tor des Geants* editie 2011. 's Avonds eten bij vrienden.

Zondag Het lijkt wel voorjaar. Met de hele familie huis opgeruimd. Voor het eerst in vier maanden weer langer dan een uur gelopen dertig km. Het seizoen is begonnen.

en dus ging ik na een uurtje maar weer verder. Een halve dag later dronk ik bij weer zo'n basis een bier, ik at een bord pasta en ging een uur slapen. Er werd veel bier gedronken tijdens die wedstrijd. Gek he, dat verwacht je niet. Ik moet er niets van hebben, maar ik wilde echt even slapen, en dat gaat beter met bier en pasta. Dus daar maakte ik ter plekke een ritueel van voor de race: iedere basis even bier drinken, eten en slapen.”

Was u trots op deze race?

„Ja, hier was ik wel trots op. Ik was de dag ervoor zo ziek als een hond, ik had de hele dag kotsend in mijn auto gelegen. Toch de onbewuste stress. Ik had 24 uur voor de start niets meer gegeten. Dan kan het alleen maar beter worden, dacht ik. En het werd beter. Het gaat pas niet als het echt niet gaat.”

Het was dus zwaar. Doet u het dan nog een keer?

„De eerste twee weken dacht ik: nooit meer. Maar drie weken later was het alweer anders. Toen dacht ik: dat moet toch wel een beetje beter kunnen. En zo oud ben ik nog niet. Fysiek kun je dit tot hoge leeftijd doen. Onder de ultrarunners in Frankrijk ben ik heel gemiddeld. Begin 40, getrouwd, twee kinderen. Het enige verschil is dat ik geen modale baan heb.”

Is dat een bezwaar?

„Ik doe bijvoorbeeld niet aan gadgets. Daar houd ik al niet van, maar ik kan het ook niet betalen. Als je ziet waar mensen mee rondlopen: stokken van 200 euro zijn natuurlijk beter dan stokken van drie tientjes. Ik had gewoon oude skistokken op een rommelmarkt gekocht. En een oud spaflesje werkt net zo goed als een flesje van 20 euro. Gadgets zijn gewoon onzekerheidsbestrijding. Ik heb wel vier paar schoenen, maar die koop ik in de uitverkoop. Sommige lopen wat lekkerder, daar loop ik de wedstrijden op, en de anderen komen ook wel op.”

Ik had een paar keer de Ultra-Trail du Mont-Blanc gelopen, het officiële wereldkampioenschap trailrunners: 165 kilometer, 9.500 hoogtemeters, rond de Mont Blanc. Daarna hoorde ik van de Tor de Geants: 330 km met 24.000 hoogtemeters, alles tussen de 300 en 3.300 meter...”

Wacht even, dat is drie keer de Mount Everest omhoog!!!

„Ja! En ik dacht – dat is lollig. Als je door de bergen rennen leuk vind, is langer door de bergen rennen leuker.”

Ben je onder trailrunners een freak, als je dat leuk vindt, of een held?

„Dat laatste. Je moet wel stevig in je schoenen staan wil je daarvoor durven inschrijven. De verwachting was dat 25, 30 procent het zou uitlopen, maar ruim de helft heeft het gehaald. Dus zo moeilijk kan het niet zijn.”

Maar vond u het moeilijk?

„Nou, ik moest wel veel uitzoeken. Zoals bedenken wanneer je slaapt. Ik heb er bijna 110 uur over gedaan, dus 4,5 dag. Daarvan heb ik een klein beetje uur geslapen. Mijn plan was om de eerste basis over te slaan, en tussen 1.00 en 2.00 ergens in een schuurtje te slapen. Dat werkte niet, ik sliep niet,

en dus ging ik na een uurtje maar weer verder. Een halve dag later dronk ik bij weer zo'n basis een bier, ik at een bord pasta en ging een uur slapen. Er werd veel bier gedronken tijdens die wedstrijd. Gek he, dat verwacht je niet. Ik moet er niets van hebben, maar ik wilde echt even slapen, en dat gaat beter met bier en pasta. Dus daar maakte ik ter plekke een ritueel van voor de race: iedere basis even bier drinken, eten en slapen.”

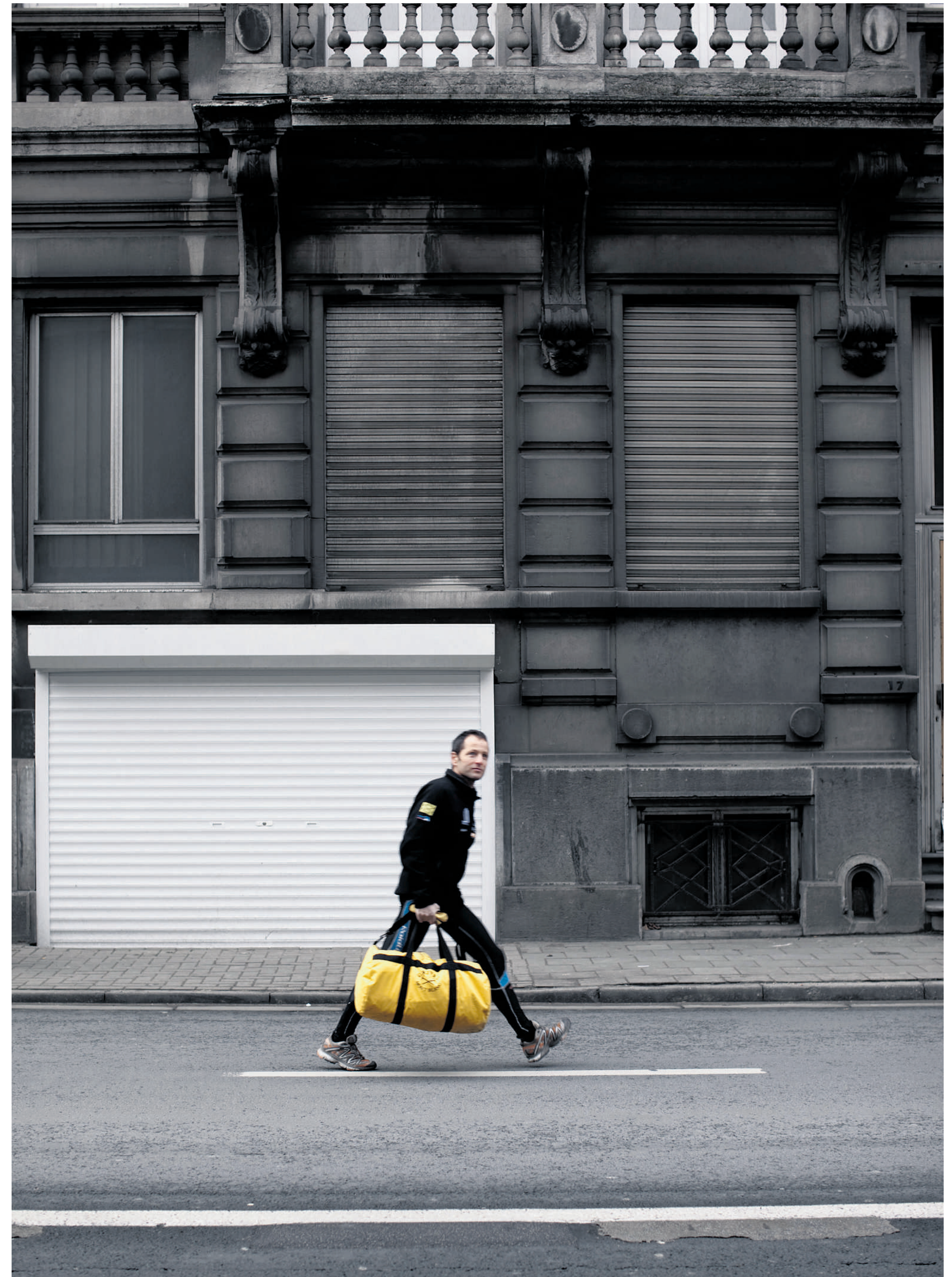

Foto Lars van den Brink